

Κι είναι κάτι ήρωες, Ξυπόλυτοι...

Της
Ελένης Μπετεινάκη*

Κι είναι κάποιες ιστορίες γεμάτες με κατορθώματα ανθρώπων που κανείς δεν έμαθε πατέ παοι ήταν, αλλά υπήρξαν. Και έδωσαν την ψυχή, τη ζωή, τα πάντα για έναν αγώνα χωρίς μεγάλα ανταλλάγματα. Για τις μέρες του πολέμου, της προσφυγιάς, της κατοχής. Για τις ελπίδες που δεν χάθηκαν ποτέ, για τη χαρά των μικρών πραγμάτων στη ζωή.

Βιβλία που αξίζει να διαβαστούν, να γεμίσουν την ψυχή με ένα σωρό συναι-

σθήματα, με ομορφιά, αγάπη, νοσταλγία αλλά και υπερηφάνεια.

Για τα ταξίδια που κάνει το μυαλό κι είναι ίσως τα πιο σημαντικά για τη ζωή μας, τελικά!

“Ξυπόλυτοι ήρωες”, Αλεξάνδρα Μπισιάλη, εκδ. Πατάκης.

Μέρες κατοχής, αντίστασης, μέρες του '40 - '44 στη Θεσσαλονίκη. Πόλεμος, θλίψη, πείνα. Φόβος απλωμένος παντού. Ψυχές που δεν ξέρουν τι τους ζημερώνει, ζωές που χάνονται, σπίνες που κλείνουν. Ανελέπη σφαγή για το ...τίποτα. Για λαθμενές ιδέες ενός κόσμου που δεν ανήκει σε κανέναν. Κι όλα αυτά τα άσκημα που 'χει ο πόλεμος τα ζουν όλοι. Στο μυθιστόρημα της Αλεξάνδρας Μπισιάλη ζωντανεύει μια ομάδα ανθρώπων, παιδιών, εφήβων, ξυπόλων ηρώων και μη, που αντιστέκονται με κόστος, με οποιοδήποτε κόστος. Και μέσα σε αυτήν την αντίσταση ζούμε κι εμείς μια ιστορία που πληγώνει και γεμίζει θυμό και φόβο την ψυχή. Άνθρωποι καθημερινοί που δεν έφταιξαν, πληρώνουν την αλαζονεία, την έπαρση, τις άδικες επιθυμίες των Μεγάλων Αρχηγών. Ιστορίες της διπλανής πόρτας που κάποια στιγμή κτυπούν και τη δική μας.

Μια παρέα παιδιών, ο Τάκης, η Σταυρούλα, η Αλέγρα, ο Πέπιο, ο Άρης, η Ελένη, ο Έκτορας, η Αγγελική, η Λούνα που ζουν στη Θεσσαλονίκη και αλλάζουν το πεπρωμένο τους την ιστορία. Προσπαθούν, μάχονται με τις δικές τους δυνάμεις, με κίνδυνο της ζωής τους αλλά δεν το βάζουν κάτω.

Αντίσταση το λέμε το σίκωμα του κεφαλιού, το ένα βήμα παραπέρα, όταν δεν σε αφήνουν κι εσύ... δεν λογαριάζεις. Όλα αυτά τα παιδιά θα ζήσουν στο πετσί τους τον ναζισμό, άσχετα αν είναι Έλληνες, Χριστιανοί ή Εβραίοι. Μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων που πέρασε τα πάνδεινα από τους Γερμανούς στη Θεσσαλονίκη με εκείνες τις αμέτρητες ουρές με τους ξεριζωμένους που αναγκάστηκαν να φύγουν, αλλά δεν γύρισαν πίσω, οι πιο πολλοί από αυτούς. Ζωές που διαλύθηκαν, περιουσίες που λεηλατήθηκαν, έρωτες που σβήστηκαν, σώματα και ψυχές που βρασνίστηκαν.

Κι είναι τούτο το μυθιστόρημα, συγκλονιστικό...

Μπορεί να μην περιγράφει στιγμές μαχών, πολέμου, περιγράφει όμως το τότε της... ζωής. Περιγράφει και μοιάζει να ζει ο κάθε αναγνώστης τον ήχο της γερμανικής μπότας, την ανάσα που σταματά για δευτερόλεπτα ίσως να φύγουν οι στρατιώτες. Ζει την αγωνία, τον σπαρασμό του χωρισμού των φίλων, των οικογενειών. Ζει τον θάνατο που τυλίγει τα ανεπίτητα. Μια καλογυρισμένη ταινία είναι το βιβλίο, που περιγράφει καρτέ καρτέ τη ζωή εκείνων των δύσκολων ημερών. Μια ταινία με σληθινό σενάριο, με χρώμα γκριζο και μικρές ακίδες φωτός, έρωτα, φιλίας και προσφοράς. Με θυμό, πίκρα, αλλά κι ελπίδα, με διάθεση για ζωή...

Έχει άλλο ήχο το πάτημα του ποδιού χωρίς παπούτσια. Γιατί δεν υπήρχαν τα παπούτσια για όλους εκείνη την εποχή. Αυτό όμως δεν εμπόδιζε κάποιον να γίνει ήρωας, να παλέψει με τον ίδιο το θάνατο, να τρέξει στα πιο δύσκολα και να σώσει τον δικό του κόσμο και των άλλων, εκείνων που με παπούτσια δεν μπόρεσαν. Είναι οι ξυπόλυτοι ήρωες της Αλεξάνδρας, της Ελλάδας, των παππούδων και των γονιών μας που κανείς δεν τους γνωρίζει, αλλά υπήρξαν. Υπήρξαν σαν τους απλούς καθημερινούς ήρωες της κατοχής που απλά πρόσφεραν, χωρίς τυμπανοκρουσίες, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς φόβο.

Γιατί η πιο σημαντική ιστορία γράφεται με τούτες τις πράξεις. Είναι ψηφίδες ανεξίτηλες, με ολόχρυσα γράμματα που συνθέτουν όλο το κλίμα, τα γεγονότα, την πορεία τους, κάθε φορά.

Η Αλεξάνδρα Μπισιάλη είναι μια αγαπημένη συγγραφέας παιδικών και εφηβικών βιβλίων. Με το ιστορικό της μυθιστόρημα “Ξυπόλυτοι ήρωες” μπήκε και στους καλύτερους συγγραφείς για ελληνική λογοτεχνία. Οι “Ξυπόλυτοι ήρωες” είναι ένα ιστορικό μυθιστόρημα για την Κατοχή και την Αντίσταση, για το Ξυπόλυτο Τάγμα και είναι συγκλονιστικό. Απόλυτη πλοκή, διάλογοι, εικόνες και...ιστορία. Με κομμένη την ανάσα διαβάζεις τις περισσότερες σελίδες, χωρίς διακοπές. Μόνο στις τελευταίες σελίδες στέκεσαι λίγο και στοχάζεσαι. Ένα βιβλίο με πάρα πολύ δυνατές συγκινήσεις. Μια ιστορία που σαν την τελειώσεις νιώθεις για μια σκόνη φορά πως τα πιο σπουδαιότερα πράγματα είναι αυτά που ζεις κάθε μέρα, οι μικροχαρές, ένα τραγούδι, ένας χαρμός, μια αγκαλιά, ένα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια...

Να το διαβάσετε όλοι, να αφίσσετε τα συναισθήματα να ξεχειλίσουν την ψυχή... τη ζωή σας!

ΒΡΑΒΕΙΟ Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου - Ελληνικό Τμήμα της IBBY 2016.

Για εφήβους που πρέπει να συμπληρώσουν το παζλ της ιστορίας... και για μεγάλους!

* Η Ελένη Μπετεινάκη είναι νηπιαγωγός

*<http://zhtunteanagnostes.blogspot.gr/2016/10/k.html>

Η συγγραφέας Αλεξάνδρα Μπισιάλη

